

خوردگی در نسوز ها (بخش اول)

مهندس محسن امین^۱، مهندس علی حبیبی^۲

۱- رئیس واحد تحقیقات فرآورده های نسوز پارس

۲- کارشناس واحد تحقیقات فرآورده های نسوز پارس

چکیده

خوردگی ممکن است به وسیله مکانیزم هایی همانند انحلال دیرگداز در تماس با مذاب، واکنش و نفوذ گاز ها، فازهای جامد، نفوذ سرباره در درون خلل و فرج و تغییر ماهیت ناحیه واکنش کرده شکل گیرد. در این نوشتار سعی گردیده است عوامل موثر در ایجاد خوردگی در دیرگذارها مورد بررسی دقیق و موشکافانه قرار گیرد.

ns : غلضت اشباع محلول

D : ضریب نفوذ مذاب

A : ناحیه سطح تماس

δ : ضخامت لایه بین سطحی

t : زمان

به عبارت دیگر، گرادیان یا شیب غلظت بزرگتر، به معنای سرعت اتحال بیشتر خواهد بود. همچنین هرچه لایه سطح مشترک بین دیرگداز و سرباره نازکتر باشد، دیرگداز در برابر اتحال و خوردگی آسیب پذیرتر می‌گردد.

بر اساس معادله ۱، می‌توان خوردگی را به وسیلهٔ کنترل تفاوت غلظت فاز مذاب کاهش داد. یک مثال را در این زمینه می‌توان در کوره BOF مطرح کرد. به این صورت که با افزایش غلظت MgO در سرباره، می‌توان اتحال دیرگدازهای قلیایی حاوی MgO مورد استفاده در BOF را کاهش داد و عمر دیرگدازهای مورد استفاده در آن را افزایش داد.

مثال دیگری که در این زمینه می‌توان مطرح کرد، سرعت خوردگی دیرگدازهای سیلیکون کاربید در تماس با مذاب آهن است که هر چه مقدار غلظت عناصر Si و C در مذاب آهن بالاتر باشد، سرعت خوردگی دیرگداز کاهش پیدا خواهد کرد. همانطور که قبل ذکر گردید، ضخامت لایه مشترک دیرگداز و سرباره نقش مهمی را در سرعت اتحال بازی می‌کند. و صورت کلی، رابطه میان ضخامت لایه مشترک و سرعت اتحال در معادله ۲ آورده شده است:

$$\delta = f(r, Re, Sc)$$

معادله ۲:

۲: شعاع نمونه

x : طول نمونه

Re : عدد رینولد (xU/v)

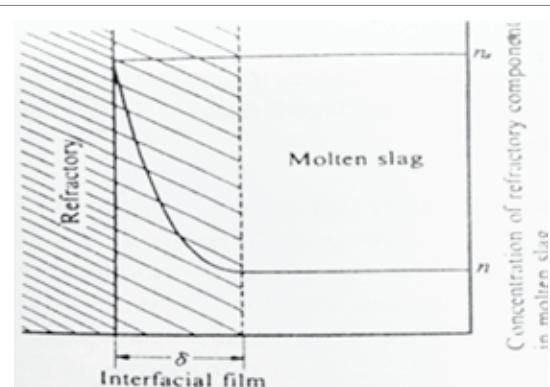
۷: ویسکوزیته سنتیکی مذاب

Sc : عدد اشمت (v/D)

۱- خوردگی به دلیل اتحال

در موضوع اتحال دیرگداز از طریق فاز مذاب، می‌توان به دیاگرام‌های فازی تعادلی و ترکیب دیرگداز و فاز مذاب مراجعه کرد.

در هنگام استفاده دیرگداز در شرایط واقعی مصرف، سرعت اتحال نسوز نقش مهمی را بازی می‌کند. هنگامی که دیرگداز در تماس با سرباره یا مذاب قرار می‌گیرد و حل شدن نسوز در آن آغاز می‌گردد، گرادیان غلظت در ترکیب دیرگداز چنانچه در شکل ۱ نشان داده است نقش مهمی را بازی می‌کند. لایه مرزی (سطح مشترک سرباره و نسوز) که به صورت لایه δ در شکل ۱ نشان داده شده است، در امتداد دیواره دیرگداز شکل می‌گیرد. این لایه «سطح مشترک نسوز و سرباره» یا «لایه تحت نفوذ» نامیده می‌شود.

شکل ۱: نقش لایه بین سطحی در اتحال ترکیبات دیرگداز در مذاب

ترکیبات دیرگداز از این لایه نفوذ کرده و در فاز مذاب حل می‌گردد. با این حال این لایه در برابر اتحال مقاومت می‌کند. هنگامی که سرعت اتحال تحت تاثیر این لایه باشد، سرعت خوردگی، سرعت کنترل شده به وسیله اتحال نامیده می‌شود و به وسیله معادله زیر شرح داده می‌شود:

$$(\eta_s - \eta) \frac{dn}{dt} = \frac{Da}{\delta}$$

معادله ۱:

n : غلضت محلول در مذاب

داشت و هنگامی که بخش بزرگی از سریاره از یون های قلیایی تشکیل شده باشد، ویسکوزیته سریاره کاهش خواهد یافت. ذکر این نکته مجدداً ضروری می باشد که «هرچه ویسکوزیته سریاره بیشتر باشد، سرعت خوردگی کاهش خواهد یافت».

FeO ترکیب شیمایی دیگری است که بر روی ویسکوزیته سریاره اثرگذار می باشد. هرچه مقدار FeO بیشتر باشد، سریاره دارای ویسکوزیته کمتری خواهد بود و در نتیجه سرعت خوردگی بیشتر می گردد. رابطه میان ویسکوزیته و دمای مذاب مطابق رابطه آرنیوس (۴) می باشد:

$$n = A \exp(-E/RT)$$

معادله ۴:

n : ضریب ویسکوزیته

A : ثابت

E : انرژی فعالسازی جریان ویسکوز

R : ثابت گاز

T : دمای مطلق

هرچه مقدار دما بالاتر باشد، ویسکوزیته سریاره کاهش چشمگیری خواهد داشت که منجر به افزایش سرعت انحلال خواهد شد.

خوردگی ناشی از انحلال، در بخش گرادیان غلظت و لایه سطح مشترک شرح داده شد. در شرایط عملی انحلال دیرگذارها در تحت تاثیر دو پارامتر «نفوذ و واکنش با فاز مذاب» اتفاق خواهد افتاد.

۲- خوردگی ناشی از واکنش

واکنش خوردگی نسوزها، بین فازهای جامد - جامد، جامد- مایع و جامد- گاز اتفاق می افتد.

سرعت خوردگی در واکنش فاز جامد به وسیله واکنش شیمیایی انجام شده در مرزدانه میان فازهای مختلف و نفوذ ترکیبات از طریق لایه واکنش کرده کنترل می گردد. در بیشتر مواقع سرعت خوردگی از طریق سرعت نفوذ بر

۱: سرعت نسبی بین نمونه و مذاب

D: ضریب نفوذ

چنانچه دیرگذار در سریاره در حال چرخش باشد، رابطه میان

سرعت چرخش و ۵ مطابق معادله ۳ مطرح می گردد:

معادله ۳: $\delta = 1.61 D^{1/3} \cdot V^{1/6} \cdot W^{1/2}$

۷: ضریب ویسکوزیته سنتیکی

۸: سرعت چرخش

بنابراین ضخامت لایه مشترک میان دیرگذار و سریاره به

تناسب $W^{1/2}$ کاهش می یابد. به عبارت دیگر، اگر سریاره مذاب تحت تلاطم و تکان شدید قرار گیرد، ضخامت لایه مشترک کاهش خواهد یافت.

ویسکوزیته سریاره نیز اثر مهمی بر روی ضخامت لایه مشترک دیرگذار و سریاره دارد. بدین صورت که هرچه ویسکوزیته سریاره کاهش پیدا کند، ضخامت لایه مشترک بین دیرگذار و سریاره نیز کاهش خواهد یافت و به دنبال آن سرعت خوردگی دیرگذار تشدید خواهد شد. همه این عوامل باعث افزایش سرعت انحلال در دیرگذار خواهد می گردد.

همچنین میان سرعت تلاطم و سرعت انحلال رابطه کاملاً مستقیم وجود دارد:

۹(سرعت تلاطم) \propto سرعت انحلال

باید توجه کرد که مقدار s به صورت تقریبی مابین ۴/۵ تا ۲/۳ می باشد. حقیقت این است که دیرگذارهایی که بر پایه مواد سیلیسی و زیرکون ساخته می شوند در برابر خوردگی مقاوم هستند که این امر به ویسکوزیته بالای لایه سطح مشترک آنها منتسب می گردد. خواص و ویژگی های لایه سطح مشترک، در جایی که سرعت انحلال از طریق سرعت نفوذ در سطح مشترک کنترل می گردد، نقشی مهمی را بازی می کند.

به طور عموم ویسکوزیته سریاره های سیلیسی بالا می باشد و ویسکوزیته سریاره ای که عمدتاً از مواد قلیایی (بازی) تشکیل شده است، کم می باشد. هنگامی که اندازه ساختار یون های Si^{4+} زیاد باشد، سریاره ویسکوزیته بالاتری خواهد

سرعت واکنش بصورت معادله $wiebke$ میباشد که در ادامه آمده است :

$$S = kt^{1/2}$$

S : ضخامت لایه اکسید شده
 K : ثابت سرعت
 t : زمان

با در نظر گرفتن تغییر حجم دانه SiC قبل و بعد از واکنش اکسیداسیون و مشخص شدن کاهش در شعاع دانه ، Jorgensen و همکارانش معادله ای که در ادامه آمده است را از قانون فیک نتیجه گیری کردند :

$$[1 - (1 - R)^{1/3}]^2 = (2\lambda^2/r_0^2) Kt$$

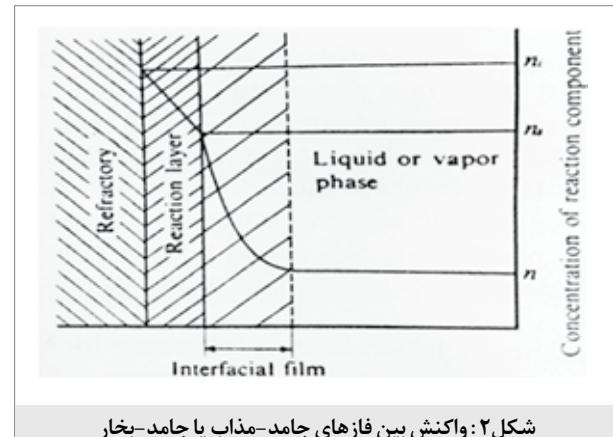
R : شعاع دانه SiC در واکنش اکسیداسیون
 λ : قطر مولکول های در حال نفوذ
 r_0 : شعاع (دانه SiC + لایه اکسیدی)
 K : ثابت سرعت ویژه
 t : زمان

بنابراین «دانه های کوچکتر بصورت تجربی سریعتر اکسید می شوند». طبق معادله آرنیوس تمامی این واکنش ها با بالا رفتن دما سریعتر انجام می شوند. در مبحث خوردگی جهت بررسی ارتباط بین واکنش و فرآیند انحلال در خوردگی دیرگذارها توسط سرباره شرایط مختلف و معادلات تجربی پیشنهاد گردیده اند. وجود معادلات زیاد شاهد این مطلب است که فرآیند انحلال با شرایط مختلف قابل تغییر بوده و تابع پارامترهای زیادی می باشد.

در عمل مادامیکه دیواره نسوز ضخیم است فرسایش سریعتر اتفاق می افتد. در ادامه زمانی که دیواره به یک ضخامت مشخص رسید فرآیند فرسایش کندر می شود. طول عمر دیواره دیرگذار بعد از کاهش ضخامت به یک مقدار مشخص افزایش می یابد. با افزایش اتفاف گرمایی، خوردگی نسوز به دلیل تأثیرات سرد شدن کاهش میابد.

کونیگ و همکارانش جهت برقراری تعادل بین اثر انجاماد و خوردگی دیواره نسوز در کوره بلند معادله ۱۰ را پیشنهاد دادند:

طبق قانون Fick یا معادله Jander کنترل می گردد. در دیرگذارها، خوردگی به ندرت بدليل واکنش فاز جامد خالص اتفاق می افتد. در بیشتر موارد دیرگذارها به واسطه یک فاز مذاب یا واکنش شکل گرفته در فاز مذاب چهار خوردگی می شوند. بنظر میرسد واکنش فازهای جامد-مذاب و جامد-بخار مکانیزم های مشابهی همانند واکنش فاز جامد داشته باشند. این واکنش ها در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲: واکنش بین فازهای جامد-مذاب یا جامد-بخار

سرعت واکنش توسط نفوذ در لایه واکنش، واکنش شیمیایی مابین دیرگذار و لایه واکنش کرده کنترل می گردد.

معادله سرعت واکنش فازی جامد-بخار در ذیل آمده است: این سرعت واکنش بوسیله نفوذ در سطح کنترل میگردد :

$$\alpha = kt$$

که α سرعت واکنش و t زمان است.

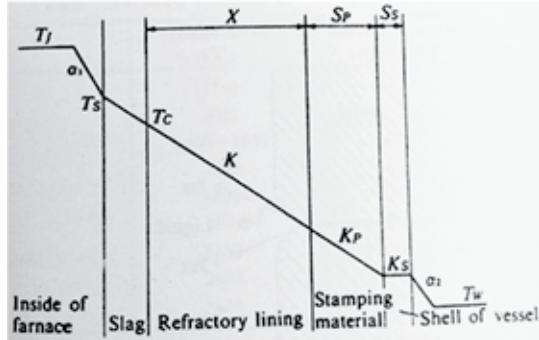
در صورتیکه سرعت واکنش بوسیله نفوذ در لایه واکنش کرده کنترل گردد :

$$1 - (1 - \alpha)^{2/3} + 2\alpha = kt$$

در صورتیکه سرعت واکنش بوسیله واکنش شیمیایی روی سطح جامد واکنش نکرده کنترل گردد :

$$1 - (1 - \alpha)^{1/3} = kt$$

معادله ۷: زمانیکه کاربید سیلیسیم تحت اکسیداسیون قرار میگیرد معادله

شکل ۳: نظریه کوئیگ در مورد تعادل بین شبکه دمایی دیواره نسوز کوره بلند و ضخامت باقیمانده

معادله ۱۰:

$$X = K \left[\left(\frac{T_c - T_w}{T_f - T_s} \right) * \left(\frac{1}{\alpha_1} \right) - \left(\frac{1}{\alpha_2} + \frac{S_p}{K_p} + \frac{S_s}{K_s} \right) \right]$$

X: ضخامت باقیمانده دیرگذار در حالت تعادل

T_c: حداقل دمای واکنش شیمیایی

T_f: دمای کوره

α_1 : ضریب هدایت حرارتی از دیواره به سرباره

α_2 : ضریب هدایت حرارتی از پوسته کوره به سیستم آبگرد

S_p: ضخامت مواد دیرگذار

S_s: ضخامت پوسته کوره

K: هدایت حرارتی دیرگذار

T_w: دمای سیستم آبگرد

T_s: دمای ذوب سرباره

K_p: هدایت حرارتی ماده دیرگذار

K_s: هدایت حرارتی پوسته کوره

سرد شدن باعث به وجود آمدن گرادیان دمایی در دیرگذار می گردد، و زمانیکه دمای لایه سطحی بین دیرگذار و سرباره به حداقل دمای واکنش کاهش می یابد، خودگی متوقف می گردد. معادله کوئیگ، ضخامت دیواره دیرگذار را جهت رسیدن به این هدف ارائه میدهد. ضریب هدایت حرارتی دیرگذار فاکتور بسیار مهم و تاثیرگذار در این معادله میباشد.

منابع

1. Technology Of Monolithic Refractories, Akira Nishikawa, 1984
2. AIBA, Y., OKI, K., ARAKAWA, K., SUGIE, M., and WATANABE, T. Taikabutsu, vol. 37. 1985. pp. 434-440.
3. MATSUMOTO, O., ISOBE, T., NISHITANI, T., and GENBA, T. US Patent 4990475, 1991.
4. YAMAGUCHI, A. Taikabutsu Overseas vol. 4. 1984. pp. 32-37.